

Returning to Gan Eden: In Search of the Torah's Genetic Code

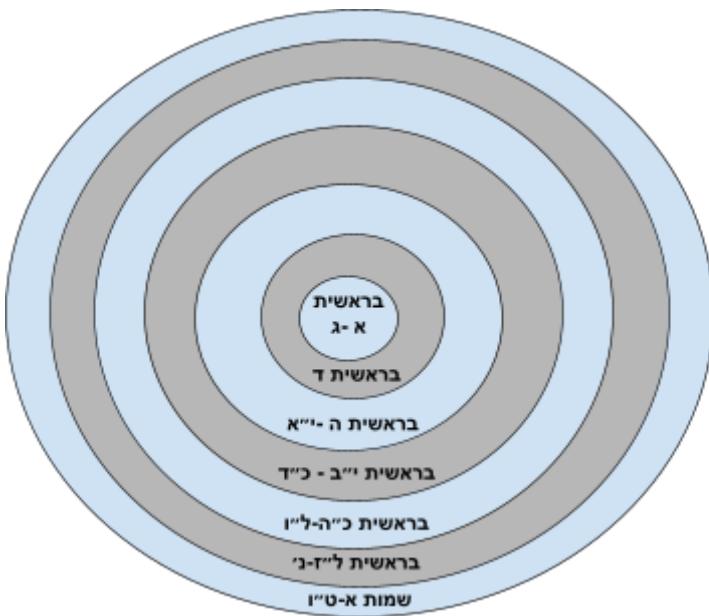
Dovi Nadel - Contact: Dnadel@sarhighschool.org

Two models of looking at the Torah...

Linear Model

בראשית א	בראשית ב-ג	בראשית ד	בראשית ה-ו	בראשית יא	בראשית יב-כ"ד	בראשית כ"ה - ל"ו	בראשית ל"ז - מ'	שמות א-ט"ו	שמות ט"ז - כ	שמות כ"א - מ'	ויקרא א' - כ"ט
----------	------------	----------	------------	-----------	---------------	------------------	-----------------	------------	--------------	---------------	----------------

Concentric Model

Rabbi Jonathan Sacks - Faith Lecture 3 - Creation: Where Did We Come From - February 2021

"Indeed, the human genome strikes me – and in what I am going to say now and for the next twenty minutes I speak as a complete amateur because I am not a scientist – but the human genome does seem to me to be one of the rare scientific discoveries that is poetical and even mystical. The Kabbalists actually maintained that everything that exists is the result of tzerufim, of different permutations of the letters of an alphabet. It now turns out that this is not a metaphor at all. It is actually literally true. That the DNA string of those characters is all a series of letters, – A, C, G, and T – which, as it were, extend to perform this huge chunk of language which is the DNA. It also turns out, as I am sure you know, again with real mystical underpinnings, that all life, every single life form known to mankind, from human beings to the simplest and most primitive microbe, all come from a single source. There is only one source of life from which all other life forms have diverged. What is equally powerful – and what Matt Ridley makes clear at the very beginning of his book "Genome" – is that all life is exactly as the Bible said, a matter of language, of instructions, of letters and words. We suddenly realize the deep resonance of the biblical idea: "And God spoke and there was."

פרק המבול

פסוקים מפרשת נה	פסוקים מפרשת נה
ארורה הארץ בבעורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייכ: (ג:ז)	ויקרא את-שם נס לאמר זה יונחמו ממעשנו ומעצבון ידינו מן-האדמה אשר ארעה ה: (ה:כ"ט)
ויאמר ה' אלקים לא טוב היה אadam לבדו עשה לו עזר כנגדו: (ב:יח)	ויראו בני-האלקים את-בונות האדם כי טובות הבה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: (ו:ב)
ויאמר ה' לא-ידן רוח באדם לעלם בשוגם הוא בשר והוא ימי יקרא אשה כי מאיש לקחה- זאת: (ב:כג)	ויאמר ה' לא-ידן רוח באדם לעלם בשוגם הוא בשר והוא ימי מאה ועשרים שנה (ו:ג)
ויצמח ה' אלקים מן-האדמה כל-יעץ נחמד למראה וטוב למאכל יעץ הרים בתוך הבן ועץ הדעת טוב ברע: (ב:ט)	וירא ה' כי רעה רעת האדם בארץ וכל-יאר מתחשבת לבו רק רע כל-היום: (ו:ה)
ויברך אתם אלקים ויאמר להם אלקים פרו ורבו ומלאו את-הארץ וכבשנה ורדו ברגת הים ובעוף השמים ובכל-חיה הրמשת על-הארץ: (א:כח)	ותשחת הארץ לפניהם האלקים ותملא הארץ חמס (ו:יא)
ויגרש את-האדם וישכן מקדם לגדען את-הקרים את להט החרב המתהפקת לשומר את-דרך עץ הרים: (ג:כד)	וירא אלקים את-הארץ והגנה ונשחתה כיהשחתת כל-בשר את-דרפו על-הארץ: (ו:יב)
ויאמר אלקים יהי רקייע בתוך הימים ויהי מבדיל בין מים למים: ויעש אלקים את-הרקייע ויבדל בין הימים אשר מתחת לרקייע ובין הימים אשר מעל לרקייע ויהיכן:	ואני הנהני מביא את-המבול מים על-הארץ לשחתת כל-בשר אשר-בו רום חיים מתחת השמים כל אשר-בארץ יגוע (ו:יז)
ויקרא אלקים לרקייע שמים ויהי-ערב ויהי-בוקר يوم שני: (פ) ויאמר אלקים יקוו הימים מתחת השמים אל-מקום אחד ותראה מי-בשיה ויהיכן:	ויאמר אלקים לבלשא ארץ ולמקרה הימים קרא ימים וירא אלקים כ-יטוב: (א:-ו)
וישע אלקים את-חנית הארץ למיןה ואת-הבקמה למיןה ואת כל-רמש הארץ למיןה וירא אלקים כי-טוב: (א:כ"ה)	ומכל-חמי מקל-בשר שנים מכל תבי אל-התבה להחיתת אתה זכר ונkehva ויהי:
ויכל אלקים ביום השבעה מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה: ויברך אלקים את-יום השבעה וקידש אותו כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלקים לעשיות: (פ) (ב:ב-ג)	כמיהעך למיןה ומונ-הבקמה למיןה מכל רמש הארץ למיןה שנתיים מכל באו אליו להחיתות: (ו:ט-כ)
ויפל ה' אלקים פרדמתה על-האדם וישן ויקח אחת מצלעתי ויסגר ה' בעד: (ז:ט"ו)	ויבאים זכר ונkehva מכל-בשר באו כאשר צוה אותו אלקים
וישלח את-היוונה מאותו לראות הקלי הימים מעל פני הארץ: משמעותם: (ג:כג)	(ח:ח)

<p>וירא אלקים את-כל-אשר עשה ונהנה טוב מאד ויהי עבר ויהי-בקר יום הששי: (א:לא)</p>	<p>והם גבו מארך ימים כל-ההרים הגבאים אשר-תחת כל-השמים: (ז:ו"ט)</p>
<p>ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם: ויכל אלקים ביום השבעי מלאクトו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל-מלاكتו אשר עשה: ויברך אלקים את-יום השבעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל-מלاكتו אשר-ברא אלקים לעשיות: (ב:א-ג)</p>	<p>עד כל-ימי הארץ צרע וקצר וקור לחם וקייז וחרף ויום ולילה לא ישבתו: (ח:כ"ב)</p>
<p>ויברך אתם אלקים ויאמר להם אלקים פרו ורבו ומלאו את-הארץ וכבש ורדו בדגת הים ובעור השמים ובכל-חיה הរמשת על-הארץ: (א:כח)</p>	<p>ויברך אלקים את-נום ואת-בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את-הארץ: (ט:א)</p>
<p>ויברא אלקים את-האדם בצלמו בצלם אלקים ברא אותו זכר ונקבה ברא אטם: (א:כ"ז)</p>	<p>שפָּךְ דם האדם באדם דמו ושפָּךְ כִּי בָּצַלְמָם אֱלֹקִים עֲשָׂה את-האדם: (ט:ו)</p>
<p>ויאמר ה' אלקים הנה קאדם היה כאחד ממענו לדעת טוב ורע וועטה פן-ישלח ידו ולקח גם מעץ הרים ואכל לו לעלם: (ג:כב)</p>	<p>ויאמר אלקים זאת אות-הברית אשר-אני נתן בין נבניהם ובין כל-נפש חייה אשר אתם לדרך עולם:</p>

נח אחר המבול

ג' עדן	נח אחר המבול
<p>ויטע ה' אלקים ג'־בעדן מקדם וישם שם את-האדם אשר יצור (ב:ח)</p>	<p>ונפל נח איש האדמה ויטע כרם וישת מדרהין וישכר ויתגלו בתוך אבלה</p>
<p>ויצמח ה' אלקים מזרה אדמה כל-עץ ניחמד לمرאה וטוב למאכל ועץ הרים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: (ב:ט)</p>	<p>וישת מדרהין וישכר ויתגלו בתוך אבלה</p>
<p>ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאויה־הוא לעינים וניחמד העץ להשליל ותקח מפורן ותأكل ותתן גמול־אלisha עמה ויאכל: (ג:ו)</p>	<p>וישת מדרהין וישכר ויתגלו בתוך אבלה</p>
<p>ו��פוקנה עיני שניהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עליה תאננה ויעשו להם חגרות: (ג:ז)</p>	<p>ויקץ נם מניינו וידע את אשר־עשיה־לו בנו הקטן</p>
<p>ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבשש: (ב:כ"ה)</p>	<p>וירא חם אביו כנען את עורת אביו ויגד לשני־אחים בחוץ:</p>
<p>וישמעו את־קול ה' אלקים מתחלה בגין לרום היום ויתחפָא האדם ואשתו מפני ה' אלקים בתוך עץ הגן: (ג:ח)</p>	<p>ויקח שם ויפת את-הشمלה וישמעו על־שם שניהם ערומים אחריות ויכסו את עורת אביהם ופניהם אחריות וערות אביהם לא רואו</p>
<p>וארור אתה מל-הבמה ומכל חית השדה על־ଘנֶה מלא ועיר תאכל כל-ימי חייך... (ג:ו"ד)</p>	<p>ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ויאמר ברוך ה' אלקי שם ויהי כנען עבד למו: יפת אלקים ליפת וישכן באבלה שם ויהי כנען עבד למו:</p>

פסוקים מפרשת אברהם

יב: א-ג	<p>ויאמר ה' אל-אברהם לך מארצך וממולדתך ו מבית אביך אל-הארץ אשר אראה: ואעשה לך גָּדוֹל וְאֶבְרַכָּךְ וְאֶגְדַּלָּךְ שֵׁם וְהִי בָּרָכָה: אֶבְרָכָךְ מִבְּרָכִיךְ וְמִקְּלָלְךְ אֶאָרְ וְנִגְּרָכְךְ בְּךְ כֹּל מִשְׁפָחָת הָאֶקְדָּמָה</p>
יב: ח	<p>ויעתק מ שם הָהָרָה מִקְדָּם לְבִית־אֵל וְעַט אֲהָלָה בֵּית־אֵל מִים וְהִי מִקְדָּם וְבָנָשָׁם מִזְבֵּחַ לְהִי וַיָּקָרָא בְּשֵׁם הֵי:</p>
יב: ט"ז	<p>ויראו אתה שְׂרֵי פֿרָעוּה וַיַּהַלְלוּ אֶתְּפֿרָעוּה וַיַּתְקַהֵךְ הָאֲשָׁה בֵּית פֿרָעוּה: ולאברהם הַיטִּיב בְּעַבְרָה וְהַיְלֹו צָאֵן וְבָקָר וְחַמְרִים וְעַבְדִּים וְשִׁפְחוֹת וְאֲתָנָת וְגַמְלִים:</p>
יג: י	<p>וישא-לוֹט אֶת-עַבְיוֹן וַיַּרְא אֶת-כָּל-כְּפָר פִּירְדּוֹ כִּי כֹּלֶה מִשְׁקָה לְפָנֵי שְׁחַת הֵי אֶת-סְדָם וְאֶת-עַמְרָה כְּגַדְתָּה: כָּאָרֶץ מִצְרָיִם בְּאַכְּהָ צָעָה:</p>
יג: יג	<p>וְאַנְשֵׁי סְדָם רְעִים וּחֹטָאים לְהִי מִאָד:</p>
יג: טו	<p>כִּי אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אָתָה רָא לְךָ אֶת-נְגָה וְלִזְרָעָךְ עַד-עוֹלָם: וְשָׂמְתִּי אֶת-זִרְעָךְ כַּעֲפָר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָמ-יָכַל אַיִשׁ לְמִנּוֹת אֶת-עַפְרָה הָאָרֶץ גַּם-זִרְעָךְ יָמַנָּה:</p>
יג: ח-כ ג	<p>וּמְלֵיכִי-צְדָקָה מִלְּהָ שְׁלָמָם הַזֹּכִיא לְחַם וַיַּיְהֵן וְהִוא כְּהֵן לְאָלָל עַלְיוֹן: וַיַּבְרְכָהוּ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ אֶבְרָם לְאָלָל עַלְיוֹן קְנָה שְׁמִים וְאַרְצָה: וּבָרוּךְ אָל עַלְיוֹן אֲשֶׁר-מְגַן אָרְגֵּר בְּצִדְקָה וְיִתְּפָרֵלְוּ מַעַשְׂרָמְכָלָה: וַיֹּאמֶר מַלְךָ-סְדָם אֶל-אֶבְרָם תְּדַלֵּי הַנְּפָשׁ וְהַרְכֵשׁ קְחָלָה: וַיֹּאמֶר אֶבְרָם אֶל-מַלְךָ סְדָם הַרְימֹתִי זְדִי אֱלֹהִי אֶל עַלְיוֹן קְנָה שְׁמִים וְאַרְצָה: אָמ-מְחוֹת וְעַד שְׁרוֹגָנָעַל וְאָמ-אָקֵח מִכְלָא-אֲשֶׁר-לְךָ וְלֹא תֹאמֶר אַנְיַהְךְ עַשְׁרָתִי אֶת-אֶבְרָם:</p>
טו: ז-ז ב	<p>וַיְהִי הַשְּׁמָשׁ לְבָא וּמְרֻדָּמָה נִפְלָה עַל-אֶבְרָם וְהִנֵּה אִימָה חַשְׁכָה גָּדוֹלָה נִפְלָת עַלְיוֹן: וַיֹּאמֶר לְאֶבְרָם יְדַע תְּדַע כִּי-גָר יְהִי זִרְעָךְ בָּאָרֶץ לֹא לְחַם וּבְעַדְבּוֹם וְעַפְרָה אַתְּבָע מִאות שָׁנָה: וְגַם אֶת-הָגָן אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ ذָן אָנָכִי וְאַחֲרִידִיכְן יֵצְאוּ בְּרַכְשׁ גָּדוֹל: וְאַתָּה תָבֹא אֶל-אֶבְתִּיחָר בְּשָׁלוֹם תָּקַרְבָּר בְּשִׁיבָה טָבָה: וְדַעַר רְבִיעִי יְשַׁׁׁבּוּ הַנְּהָה כִּי לְאָשְׁלִים עַזְן הָאָמָרִי עַד-הַנְּהָה:</p>
טו ט-י"א	<p>וַיֹּאמֶר לְהָ מֶלֶךְ הֵי שָׁׁבֵי אֶל-גְּבָרָתְךָ וְהַתְּעַבֵּר תִּפְתַּח יְדֵיכָה: וַיֹּאמֶר לְהָ מֶלֶךְ הֵי הַנְּהָה אֶרְבָּה אֶת-זִרְעָךְ וְלֹא יִסְפַּר מִרְבָּה: וַיֹּאמֶר לְהָ מֶלֶךְ הֵי הַנְּהָה וְלִזְקַדְתָּ בְּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יְשַׁׁׁׁמְעָל כִּי-שְׁמָעָה הֵי אֶל-עֲנָנוּ:</p>
יז: ב-א	<p>וְאֶתְּנָה בְּרִיתִי בְּנֵי נְכִינָךְ וְאֶרְבָּה אֶתְּנָה בְּמַאֲד מִאָד: וְיִפְלֵא אֶבְרָם עַל-פְּנֵינוּ וַיֹּדְבֵר אֶתְּנָה אֶל-קָלִים לְאָמָר: אַנְיַהְךְ בְּרִיתִי אֶתְּנָה וְקִיַּת לְאָבָהָמָן גְּוִים: וְלֹא-יָקָרָא עוֹד אֶת-שְׁמֵךְ אֶבְרָם וְהִי שְׁמֵךְ אֶבְרָהָם כִּי אֶבְרָהָם גְּוִים קְמַתְתִּיכָה:</p>

	והפרתי אתך במאוד מחד ונתמוך לך גםים ומילכים מטה יצאו:	
ו"ח:א-ט	<p>וירא אליו ה' באלני ממערא והוא ישב פתחה האهل כחם הימים: וישא עיניו וירא והנega שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח הארץ וישתחוו הארץ: ויאמר אידי אפס-כא מזאת חן בעיניך אל-נא תעבר מעל עבדך: יקח-נא מעתדים ורוחצנו רגליים והשענו תחת קען: ואקחה פת-לרים וויעדו לבקם אחר פערתו כי-על-כן עברתם על-עבךם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: וימהר אברם המה אלה אל-שרה ויאמר מהרי שלוש סאים קמה סלת לושי עשו עגות: ואלה-הבקר רץ אברם ויקח בו-זבוקר רך וטוב ויתן אל-הנער וימהר לעשות אתו: ויקח תפאה וחלב ובו-זבוקר ארשר עשה ויתן לפניו והוא-עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: ויאמרו אליו איה שרה אשתק ויאמר הנה באַהֲל:</p>	
ו"ח:א-כ"ז	<p>ויקמו משם האנשים וישקו על-פני סדם ואברם הלך עפם לשלחם: ויהוה אמר המכה אמי מאברם אשר אני עשה: ואברם ה' יירה לגוי גדול ועצום ונברכו בז כל גוי הארץ: כי ידעתי למען אשר יצואה את-בנוי ואת-ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על-אברם את אסר-דבר עליון: ויאמר ה' Zukunft סדם ועמורה כי-ירבה וחתאתם כי כבדה מאד: ארזה-בָּא ואראה הצעקהה הבהא אליו עשו כללה ואם-לא אדרעה: ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברם עזדו עמד לפני ה': ויגש אברם ויאמר האף תפסה צדיק עמ-זרע: ואלו יש חמשים צדייקם בתרוך העיר האף תפסה ולא-תנסה למקומם למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה: חלילה לך מעשת דבר זהה להמית צדיק עם-רשע והיהצדיק כרע שחללה לך השפט כל-הארץ לא יעשה משפט: ויאמר ה' אם-אמצא בסdem חמשים צדייקם בתרוך העיר ונשאתי לכל-המקום בעבורם: ייען אברם ויאמר הנה-בָּא הווא-לך לדבר אל-אידי ואני עפר ואפר:</p>	
ו"ט:ל-א לה-	<p>ויאמר הבכירה אל-הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרה כל-הארץ: לך נשכה את-אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקי את-אבינו יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את-אביך ולא-ידע בשכבה ובקומה: ויהי ממחרת ותאמיר הבכירה אל-הצעירה הרשכבותי אמש את-אבי נשקנו יין גם-הלילה ובאי שכבי עמו אמיה מאבינו זרע: ותשקי גם בלילה ההוא את-אבינו יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא-ידע בשכבה ובקומה:</p>	
כ:ב-ג	<p>ויאמר אברם אל-שרה אשתו אחות הוא ישלח אבימלך מלך גורר ויקח את-שרה: יבא אל-קם אל-אבימלה בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על-האשה אשר-לקחת והוא בעלת בעל:</p>	
כ"א:א- ו	<p>וთאמיר לאברם גרש האמה הזאת ואת-בנה כי לא יירש בְּרֵחֶם הארץ עם-יבני עמו-יצחק: וירע בדבר מחד בעיני אברם על אולדת בנו: ויאמר אל-קם אל-אברם אל-ירע בעיניך על-הנער ועל-אםתק כל אשר תאמר אליו שרה שמע בקהל כי ביצחק יקרה לך זרע: וגם את-בר-האמה לאי אשיטמו כי זרעך הוא: וישכם אברם בבליר ויקח-לרים וחתמת מים ויתן אל-הנער שם על-שכבה ואת-הילד וישליך ותלה ותתע במדבר באר שבע: ויכל הרים מרדיחמת ותשליך את-הילד תחת אחד השיחים:</p>	

		<p>וְתַלְהֵ וְתַשְׁבֵּ לְהַמֶּגֶד בָּרְחַק כִּמְתַחַי קֹשֶׁת כִּי אָמְרָה אֱלֹהָה בְּמוֹת הַיּוֹם וְתַשְׁבֵּ מִגֶּד וְתַשְׁאֵ אֶת-קְלָה וְתַבְךָ:</p> <p>וַיַּשְׁמַע אֱלֹקִים אֶת-קוֹל הַנֶּגֶר וַיַּקְרָא מִלְאָר אֱלֹקִים אֱלֹהָגָר מִזְהַשְׁמִים וַיֹּאמֶר לְהָ מַה-לָּךְ הָגָר אֱלֹהִים כִּי-שָׁמַע אֱלֹקִים אֶל-קוֹל הַנֶּגֶר בְּאֶשְׁר הוּא-שָׁם: קוֹמֵי שָׁאֵי אֶת-הַנֶּגֶר וְחַזְקֵי אֶת-יִצְחָק בָּן כִּי-לָא גָּדוֹל אֲשֶׁר-מֵנוֹ: וַיַּפְקַח אֱלֹקִים אֶת-עֵינָיו וַיַּרְא בָּאָר מִים וְתַלְרֵה וְתַמְלֵא אֶת-הַחַמֶּת מִים וְתַשְׁק אֶת-הַנֶּגֶר: וְהִי אֱלֹקִים אֶת-הַנֶּגֶר וְאַדְלֵל וְשַׁב בְּמִדְבָּר וְהִי רְבָה קֹשֶׁת:</p>
	כ"א א-ל"ז	<p>וַיַּטְעַ אָשֶׁל בָּבָאָר שְׁבָע וַיַּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם הָיְ אֶל עַזְלָם: וַיַּגַּר אֶבְרָהָם בָּאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים:</p>
	כ"ב:ז-י"ג	<p>וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אֶבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַנֶּגֶר בְּנִי וַיֹּאמֶר הַנֶּגֶר הָאָשׁ וְהַעֲזִים וְאֵיתָה הַשָּׁה לְעַלָּה: וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אֱלֹקִים יְרָא-לִי הַשָּׁה לְעַלָּה בְּנִי וַיְלַכְּדֵנִים יְחִידָה: וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר אָמַר-לִי הָאֱלֹקִים וַיָּבֹן שָׁם אֶבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרַךְ אֶת-יִצְחָק בְּנֵו וַיִּשְׂמַח אָתְּמָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמְּעָל לְעַצִּים: וַיַּשְׁלַח אֶבְרָהָם אֶת-יִצְחָק וַיַּקְרַת אֶת-הַמִּזְבֵּחַ לְשַׁחַט אֶת-בָּנָו: וַיַּקְרָא אֶלְיוֹן מֶלֶךְ הָיָה מִזְהַשְׁמִים וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנֶּגֶר: וַיֹּאמֶר אֶל-תְּשִׁלֵּחַ זֶה אֶל-הַנֶּגֶר וְאַל-תַּעֲשֵׂה לוֹ קָוֹמָה כִּי עֲתָה יִדְעַת כִּי-יִרְאָה אֱלֹקִים אַתָּה וְלֹא חַשְׁכָּת אֶת-בָּנֶךָ אֶת-יִצְחָק מִפְנֵי: וַיָּשָׂא אֶבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיַּרְא וְהַפְּהָאֵל אֶחָר נָאָז בְּפָנָיו וַיָּלֹג אֶבְרָהָם וַיַּקְרַת אֶת-הַאֵל וַיַּעֲלֵהוּ לְעַלָּה מִחְתַּבְנָה:</p>

My Brief Reflections ...

דור הולך ודור בא
וההדים נשמעים.
הכל מחזיר אותנו
לגן עדן.

דרך האספקלריה המaira
של התורה
הכל חוזר.

רק אם בקולם תשמעו.
כי אין אומר ואין דברים
בכל ההיסטוריה
בל' נשמע קולם.